

Sygnatura akt VI Ka 74/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **23 lutego 2018 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Łata

Sędziowie SSO Kazimierz Cieślukowski (spr.)

SSO Grażyna Tokarczyk

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Anny Arabskiej

Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z.

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2018 r.

sprawy **skazanego B. M. /M./ syna S. i G.,**

ur. (...) w P.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 23 listopada 2017 r. sygnatura akt VII K 360/17

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. O. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

VI Ka 74/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrze rozpoznawał sprawę w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego B. M.. Na rozprawie w dniu 23 listopada 2017 r. Sąd wydał wyrok łączny pod sygn. akt VIIK 360/17. Mocą tego wyroku Sąd I instancji połączył karę pozbawienia wolności orzeczoną w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 8 października 2014 r. sygn. akt VIIK 550/14, karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 2 września 2014 r. sygn. akt VIIK 605/13 oraz karę łączną ograniczenia wolności orzeczoną w wymiarze 7 miesięcy wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 25 maja 2016 r. sygn. akt VIIK 315/15.

Łącząc te kary Sąd orzekł karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Na poczet tej kary Sąd zaliczył okresy kar w rozmiarze dotychczas odbytych. Jednocześnie Sąd na mocy art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Zabrze o sygn. akt IIK 412/03, IIK 796/07, VIIK 896/10 i VIIK 698/16 oraz kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach sygn. akt IXK 790/10.

Orzekł Sąd o kosztach obrony z urzędu i zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych.

Od tego wyroku apelację wywiódł obrońca skazanego zaskarżając wyrok w części dotyczącej wymiaru kary łącznej. Zarzucił wyrokowi rażącą niewspółmierność kary łącznej pozbawienia wolności. Utrzymując, że istniały przesłanki do orzeczenia kary łącznej w znacznie niższym wymiarze.

Wniósł o zmianę wyroku poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności przy zastosowaniu reguły pełnej absorpcji.

Skazany w osobiście sporządzonym piśmie procesowym, na karcie 99, wyraził swoją dezaprobatę dla wymiaru kary i domagał się orzeczenia kary w większym stopniu uwzględniającej zasadę absorpcji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Nie sposób podzielić wywodów obrońcy skazanego zawartych w uzasadnieniu środka odwoławczego. Rzeczywiście ustawodawca nie uzależnił orzeczenia kary łącznej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji od jakichś warunków. Podobnie bez żadnych warunków możliwe jest orzeczenie kary łącznej na zasadzie kumulacji. To, jaką karę łączną orzeknie sąd powierzył ustawodawca temuż sądowi. Sąd I instancji prawidłowo uznał, że pomiędzy przestępstwami, za które orzeczono kary podlegające łączeniu nie zachodziły ścisłe więzi podmiotowe i czasowe. W polu uwagi Sądu I instancji znalazła się te opinia z Zakładu Karnego w S.. Trafnie Sąd wskazał, że decydujące znaczenie dla wymiaru kary łącznej mają czynniki prognostyczne. Wziął pod uwagę Sąd I instancji okoliczność, że skazany jest osobą kilkakrotnie karaną. Prawidłowo określił Sąd granice kary łącznej i wskazał dlaczego orzekł karę łączną na zasadzie asperacji w wymiarze nieco wyższym niż połowa przedziału między karą orzeczoną na zasadzie pełnej absorpcji, a karą orzeczoną na zasadzie kumulacji. Trzeba pamiętać, o czym zdaje się zapominać obrońca skazanego, że orzeczenie kary na zasadzie pełnej absorpcji musi być orzekane tylko w wyjątkowych wypadkach, w których prognoza dalszego zachowania skazanego jest bardzo korzystna, a cele stawiane karze łącznej zostaną osiągnięte przy maksymalnych zmniejszeniu dolegliwości dla skazanego. O takiej prognozie wobec skazanego mowy być nie może. Skazany był karany już siedemnastoma wyrokami, nie licząc wyroków łącznych. Opinia penitencjarna wobec skazanego jest negatywna, zdecydowanie negatywna jest także prognoza kryminologiczno - społeczna. Kara łączna orzeczone przez Sąd I instancji jest w ocenie Sądu Okręgowego wyważona i nie może być mowy o jej surowości, a tym bardziej surowości rażącej czyli nie dającej się zaakceptować. Dlatego zaskarżony wyrok łączny został utrzymany w mocy.